Lekcja 22: Zaimki osobowe (ja, mnie i mi)

W której nauczysz się: zaimków osobowych w różnych formach jak **ja**, **mnie** i **mi**.

Zaimki osobowe to słowa, które określają osoby:

ja
ty,
on, ona, ono / pan, pani

my
wy
oni, one / państwo

Zaimki osobowe odmieniamy przez przypadki – czyli zmieniamy ich formę w zależności od tego, na jakie pytanie odpowiadają (nawet, gdy nikt nie zadał żadnego pytania), np.

Kto / co jest w domu? ja, ty, on, ona, to, my wy, oni, one

Kogo / co widzisz? mnie, ciebie, go, ją, to, nas, was, ich

Komu / czemu się przyglądasz? mi, tobie, jemu, jej, temu, nam, wam, im

*

O **zaimkach osobowych**, które odpowiadają na pytanie **kto / co** powiemy, że są w **mianowniku**. **Mianownik** to podstawowa forma zaimków osobowych.

Kto / co jest w domu? ja, ty, on, ona, to, my wy, oni, one **(MIANOWNIK)**

*

O zaimkach osobowych, które odpowiadają na pytanie **kogo / co** powiemy, że są w **bierniku**:

Kogo / co widzisz? mnie, ciebie, go, ją, to, nas, was, ich, je (BIERNIK)

*

O zaimkach osobowych, które odpowiadają na pytanie **komu / czemu** powiemy, że są w **celowniku**:

Komu / czemu się przyglądasz? mi, tobie, jemu, jej, temu, nam, wam, im (CELOWNIK).

ZAIMKI OSOBOWE W ANGIELSKIM

Mianownik (kto / co)

Poniżej możesz zobaczyć zaimki osobowe w **mianowniku** w języku angielskim:

I – ja
you – ty, pan, pani
he / she / it – on / ona / ono

we – my
you – wy, państwo
they – oni / one

Biernik (kogo / co)

Kiedy odpowiadamy na pytanie **kogo / co** np. widzisz, lubisz, znasz itd. zaimki osobowe odmienimy w następujący sposób:

kto / co tutaj jest? → kogo / co widzisz?

I (ja) → **me** (mnie)
you (ty, pan, pani) → **you** (ciebie, pana, panią)
he, she, it (on, ona, ono) → **him, her, it** (jego, ją, to)

we (my) → **us** (nas)
you (wy, państwo) → **you** (was, państwa)
they (oni, one) → **them** (ich, je)

*

I – ja
me – mnie /miː/

Do you love me? – Czy kochasz mnie?

*

you – ty
you – cię /juː/

I like you. – Lubię cię.

*

she – ona
her – ją /hɜː/

I know her. – Znam ją.

*

he – on
him – go /hɪm/

I hate him. – Nienawidzę go.

*

it – to
it – tego

It is delicious. Try it! – To jest pyszne. Spróbuj tego!

we – my
us – nas /ʌs/

Could you take us to the airport? – Mógłbyś zawieźć nas na lotnisko?

*

Where are my glasses? – Gdzie są moje okulary?

my glasses = **they** (one)

Where are they? – Gdzie są one?

they – one
them – ich

I can't find them. – Nie mogę znaleźć ich.

PRZYIMKI

Przyimki to takie słowa jak

to – do
with – z /wɪð/
without – bez /wɪˈðaʊt/
for – dla

Po przyimkach używamy takich samych form zaimków osobowych ja te w **bierniku**:

to me / you / him / her / it / us / you / them – do mnie / ciebie / niego / niej / tego / nas / was / nich

with me / you / him / her / it / us / you / them – ze mną / tobą / nim / nią / tym / nami / wami / nimi

without me / you / him / her / it / us / you / them – beze mnie / ciebie / niego / niej / tego / nas / was / nich

for me / you / him / her / it / us / you / them – dla mnie / ciebie / niego / niej / tego / nas / was / nich

*

for you – dla ciebie /fə juː/
I've got a gift for you. – Mam prezent dla ciebie.

to me – do mnie /tə miː/
Come to me. – Chodź do mnie.

with us – z nami /wɪð ʌs/
Come with us to the cinema. – Chodź **z nami** do kina.

without me – beze mnie /wɪˈðaʊt miː/
Go without me! – Idź beze mnie!

COME VS. GO

Come – dosł. "**przyjść, przyjechać**" oznacza **ruch w naszym kierunku**. Np. Gdy chcemy, żeby ktoś podszedł do nas, powiemy:

Come to me. – Chodź / Podejdź do mnie.
Come here. – Przyjdź tutaj.

Come użyjemy również, gdy chcemy, żeby ktoś **poszedł gdzieś z nami**, bo takiej sytuacji druga osoba ma się poruszyć w naszym kierunku / razem z nami:

Come shopping with me! – Chodź ze mną na zakupy.
Come with me to the beach. – Chodź ze mną na plażę.

Go – dosł. "**iść, jechać**" oznacza **ruch od mówiącego w kierunku innego miejsca**.

Np. gdy jesteśmy w domu i chcemy, żeby ktoś poszedł do sklepu (czyli oddalił się od nas):

Go to the shop. – Idź do sklepu.
Go there! – Idź tam!
Go to John! – Idź do Johna!

Come in! – Wejdź. (jestem w domu, zapraszam do środka).
Go in! – Wejdź. (stoję przy furtce, zachęcam inną osobę do wejścia do domu)

Celownik (komu? czemu?)

Kiedy odpowiadamy na pytanie **komu / czemu?** (np. daję, mówię, pomagam itd.) zaimki osobowe odmieniamy w następujący sposób:

kto / co tutaj jest? → **komu / czemu** dajesz / mówisz / pomagasz?

I (ja) → **me** (mnie)
you (ty / pan / pani) → **you** (tobie / panu / pani)
he, she, it (on, ona, ono) → **him, her, it** (jemu, jej, temu)
we (my) → **us** (nam)
you (wy / państwo) → **you** (wam / państwu)
they (oni, one) → **them** (im)

*

I – ja
me – mi /mi:/

Pass me the bread, please! – Podaj mi chleb, proszę!

*

you – ty
you – ci

I promise you that. – Obiecuję **ci** to.

*

you – wy
you – wam

I don't believe you! – Nie wierzę wam!

*

he – on
him – mu /hɪm/

Tell him the truth! – Powiedz mu prawdę!

*

she – ona
her – jej /hɜː/

Give her this letter! – Daj jej ten list!

*

we – my
us – nam /ʌs/

Show us the photos. – Pokaż nam zdjęcia.

*

they – oni
them – im /ðem/

We must help them. – Musimy pomóc im.

CELOWNIK I BIERNIK W JEDNYM ZDANIU

Czasami w jednym zdaniu będziemy mieli zarówno zaimek osobowy w **celowniku** jak i bierniku np.

Daj jej ją!
Daj komu /czemu kogo/co

Daj jemu go!
Daj komu /czemu kogo/co

W angielskim w takim wypadku mamy dwie możliwości:

1. Najpierw postawimy formę w **celowniku**, a potem w **bierniku** (jak w przykładach polskich zdań powyżej):

celownik + biernik

Give me it! – Daj mi to!
Bring her it! – Przynieś jej to!
Send him it! – Wyślij mu to!
Show them it! – Pokaż im to!

Choć taka budowa zdania jest nieco prostsza z polskiej perspektywy, bo odpowiada jeden do jednemu konstrukcji w języku polskim, to w praktyce usłyszymy ją rzadziej niż budowę zdania opisaną w punkcie drugim.

2. Najpierw postawimy formę w **bierniku**, a potem użyjemy formy w **celowniku** przed którą postawimy "**to**" (tę wersję usłyszmy na codzień częściej):

biernik + "to" celownik

Give it to me! – Daj to mi!

Bring it to her! – Przynieś to jej!

Send it to him! – Wyślij to jemu!

Show it to them! – Pokaż to im!

Takiej samej konstrukcji użyjemy, kiedy zamiast zaimka osobowego wymienimy konkretną osobę w zdaniu, np, John, Margaret itd.:

Give it to John! – Daj to Johnowi!

Bring it to Margaret! – Przynieś to Margaret!

Send it to Tom! – Wyślij to Tomowi!

Show it to Anna and John! – Pokaż to Annie i Johnowi!

Porównajmy raz jeszcze obie możliwości budowy zdania z dwoma przypadkami:

Give me it! – Daj mi to!
Give it to me! – Daj to mi / mnie!
Give it to John! – Daj to Johnowi!

Bring her it! – Przynieś jej to!
Bring it to her! – Przynieś to jej!
Bring it to Margaret! – Przynieś to Margaret!

Send him it! – Wyślij mu to!
Send it to him! – Wyślij to jemu!
Send it to Tom! – Wyślij to Tomowi!

WYJĄTKI

W przypadku większości czasowników, gdy uzywamy tylko zaimków osobowych (nie imion czy osób) zdania będziemy mogli zbudować na oba opisane wyżej sposoby, nawet jeśli sposób drugi usłyszmy cześciej. Mamy jednak stosunkowo nieliczne wypadki, gdy poprawne będzie użycie tylko konstrukcji nr. 2 (tej z "to").

Takim przypadkiem jest czasownik "**to explain**". Jedyne poprawne zdanie to:

Explain it to me! – Wyjaśnij to mi!

Gdybyśmy w tym zdaniu użyli pierwszej konstrukcji i powiedzieli "~~***Explain me***~~" znaczyłoby to NIE "Wyjaśnij mi", tylko "**Wyjaśnij mnie**" w sensie – **wyjaśnij mnie komuś…;)**

BRAWO TY 🥳🚀🙌